

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Syllabvs Materiarvm Ac Concionvm De Qvatuor nouissimis. De Morte. Per
hebdomadem primam Aduentus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](#)

NOVISSIMORVM
MEMORIALE COPPEN-
STEINIVM EX CONCE-
PTIBVS BESSEANIS ENV-
CLEATIS CONGINNATVM.

ADVENTVALE OPVS.

AVTORE

R.P.F. IOAN. ANDREA COPPENSTEINIO
Mandalen. Ordin. Prædicatorum
Theologo.

SYLLABVS MATERIARVM
AC CONCIONVM DE QVA-
tuor nouissimis.

DE MORT E.

Per hebdomadem primam Aduentus.

CONCIO I. Mortis me-
moria vim magnam ha-
bet, 2. nec minor ipsius me-
morandæ necessitas, 3. pro-
ut priscorum Instituta pro-
dunt. 4. Ipsaque probat vtilitas siue ad
peccata abolenda, 5. siue ad contem-
tum mundi, 6. siue ad alia complurata-
lia.

CONCIO II. Mortis terribilitas,
2. Natura, 3. qualitas, 4. ac vis, 5. non est à
Conditore Dœo.

CONCIO III. Peccatum est causa
mortis, 2. perditæque innocentia, 3. in

homine alioquin inextirminabili, 4.
Deoque simili, 5. sed, heu, lapsi.

CONCIO IV. Inde mortalitas ad
omnes transit, 2. & mortalitatis necessi-
tas, 3. & necessitatis robur inuictum, 4.
mortisque statutum, 5. De Enoch & Elia
est quæstio.

CONCIO V. Inter ea multos mors
occupat incautos, 2. simul incertos horæ.
3. Proinde vigila, 4. teque prepara, 5. Nam
admissa hic negligentia est exinde incor-
rigibilis.

CONCIO VI. Adiuncta mortis
sunt per se horrifica, 2. tum etiam ob do-
lores corporis, 3. ob exempla metuenda.
4. ob Dæmonum tentationes, 5. ac vio-
lentiam.

CONCIO VII. Metuere mor-
tem ignavi est. 2. Nil metue, 3. Est ea
namque benefica in nos. 4. est ipsa bo-
num,

MATERIARVM

372

num, 5. Ut de ea sibi quisque gratulari habeat.

DE IUDICIO.

Per hebdomadem secundam aduentus.

CONCIO I. Iudicij memoria semper inculcata fuit; 2. adeo necessaria est; 3. mundo licet illi multum obstrepe, 4. Ateius Vtilitatem experiri.

CONCIO II. Horrenda illius erunt anteambula signa, 2. in sole, celorumque Virtutibus, 3. in creaturis, 4. in Luna, 5. ac stellis.

CONCIO III. Iudicialis Diei horror, heu, quantus? 2. Quam incerta? 3. Quam flammæ? 4. Quam tempestuosa? 5. Ideoque nomina eius quam dira?

CONCIO IV. Iudice vero quid terribilis? 2. At quis? 3. Qui Assessores eius? 4. Quæ seueritas? 5. Quis comitatus? 6. Vox quam horrifica?

CONCIO V. Ergo præterita, futuraque memorare, 2. Simul personas aspice iudicij, 3. rigorem examinis, 4. apertos libros, 5. Iudicis iustitiam, 6. peccataque denudanda:

CONCIO VI. Væ ab gladio Iudicis! 2. Comparere tamen, ac separari omnes necesse est, 3. At prius resurgemus, 4. licet oppido disperses, 5. In loco iudicij, 6. Non baptizati infantes quoque comparebunt.

CONCIO VII. Sententia vero terrifica erit, 2. non quidem iustis, 3. sed reprobis.

DE INFERNO.

Per hebdomadem tertiam aduentus.

CONCIO I. Peñæ timor in laude est, 2. quin necessaria infernî quoque memoria, 3. eademque perutilis.

CONCIO II. Inspice diuersa animalium receptacula, 2. comprimis infernum, 3. eiusque locum imum.

CONCIO III. Poenas expende ab irato Deo infligendas, 2. easque varias, 3. Duas tamen præcipue, 4. Sed omnes pro delictorum qualitate.

CONCIO IV. Esse poenas postulat necessest: 2. & quidem poenam sensus, 3. igne in animas sequente.

CONCIO V. Vt plane non esse prestat, quam sic esse, 2. præfertim & in poena damni, 3. quæ omnium maxima est, 4. & multiplex.

CONCIO VI. Non igitur procrastinâ pœnitentia est, 2. Nâ pœna manet tales æterna, 3. Nec iniuste, 4. Sed qui in pœnis corpus æternare potest?

CONCIO VII. Est igitur extrema fors damnatorum, 2. Nec fidelium eis proficere suffragia queunt, 3. Numerus quoque eorum est plurimus.

DE GLORIA COELESTI.

Per hebdomadem quartam Aduentus.

CONCIO I. Cœlestis gloria est admiranda, 2. nec ullis sat stimanda, 3. Adumbrari tamen verbis poterit, 4. certe eius memoria est perutilis.

CONCIO II. Præstantia illius liquet per se, 2. tum vero ex epithetis colli, 3. ex eiusdem altitudine, amplitudine, 4. pulchritudine, 5. mora ac nobilitate.

CONCIO III. Quo maior beatum est felicitas, 2. beatior æternitas, 3. et si gloriæ disparitas, 4. Aureola differentiæ afferente.

CONCIO IV. Ad intellectum vero, an voluntatem referenda sit beatitudo, questionis est, 2. Sicut & hoc, quomodo fiat beatifica visio, 3. De gaudio autem constat, quod maximum sit, 4. deque scientia beatorum amplissima.

CONCIO V. Corpora etiam glorificabuntur, 2. Vbi perfectissima resurerint, 3. tunc & quatuor dotibus beabuntur.

CON-

CONCIO VI. Viles sunt terrena
gustanti cœlestia. 2. Nam illa fluxa trans-
eunt, 3. ac inaniis suis deludunt simul &
inficiunt amores sui. Longe autem secus
cœlestia. 4. ad quæ per aduersa est eni-
tendum.

Hebdomada prima aduentus.

DE MORT E

Primo nouissimorum.

CONCIO PRIMA.

De memoria mortis.

Memorare nouissima tua, & in eter-
num non peccabis.

Eccl. 7.

Thema hoc semel posuisse sat est. Nam
que idem per totum Opus ad fin-
gulas reperendum est con-
ciones.

Lege Deus iusserrat, Num. 19. victimarum cineres extra castra; in loco mundo asseruari, viuaque aspergi aqua: quibus immundi quicunque conspersi expiabantur. Figura hæc cinerea fuligine delineata memoranda mortis imago est. Monet ea mortis cineres in anima asseruari: lacrymisque perspergi, ad peccatorum expiationem. Victimæ autem, è quibus cineres colligemus, sunt Mors, Iudicium, Infernus, & cœlestis Gloria. De quibus quartuor singulis Conceptus in quater septenas Conciones vna minus, suggeremus.

In præsens vero

- I. De memoria mortis effectibus nonnullis.
- II. Memoranda mortis necessitas è sacris patrimonio astruitur.
- III. Instituta Prisorum ad mortis apta memoriam.

- IV. De utilitate eiusdem quoad peccata.
- V. Ad contemnum mundi.
- VI. Itamque ad alia complura.

P A R S I.

De mortis memoria effectibus non-
nullis.

Simonides Philosophus, Plut. teste in *Mortis Consolat. ad Apollon. paſcenti ab se Pau memoria. ſania, Rege Lacedæmoniorum, fibi è i. Vitam Philosophy m nimis synon promeret, è regit.
quo melior euadere posset: aiebat: Hominem te, & mortalem memineris. Nouerat is Regis fastum ac animos: & huic nullum efficacius illo antidotum. 2. Solon A-then. ad elatos Græcorum spiritus retū-dendos, templi Delphici valuis inscripsit illud: Nosc teipsum, quis, vnde, quo tendas. Nam viuendo morieris; moriendo-que virtus.*

3. Hæc prima à primo Magistro Deo discípulo primo Adæ lectio facta est. Gé. est homi-
2. Quocumque die comederis, morte morieris. nis.
Comedit: & audit: cap. 3. Puluis es, & in puluerem reuertaris. Hunc stimulum tradi-
dit Parcæ, depellendis nobis à peccato:
Hoc speculum addidit nobis opponen-
dum, intuitu ipso humiliandis: Hoc al-
phabetum dedit, quod ab infantia, nobis
ingenitum condisceremus.

II. Neque præscis aliud fuit efficacius 4. Coerces vel ad vitia defugienda, vel ad persequē. in soleſcētiā dum honestum; quam è mortis schola ex proſpe-
reptita disciplina. 1. Hac viuis Macedo-
num Rex Philippus, ne victoria ab A-thenienib[us] ablata inſolesceret, nego-
tium dedit pueru, qui indies mane ipsum
salutaret mortalem: Rex, homo es: viue me-
mor lethi. Teste Aelia. l. 8. var. c. 15.

2. Hinc illud Zenonis Philosophi: Vi-
uentibus tantum fidant Reges: vt & mortuos
tamen quotidie in consilium adhibeant. Horū
vox est Eccl. 38. Memor esto iudicij mei: sic e-
rit & tuum.

Sssss

1. Pro-